

BOTH BALÁZS

Őrtűz

*Mikor csillagos zászlóját az éj
a láprét felett kibontja,
holdsávós úton kő figyel,
hangot tör darabokra.*

*Mikor az erdő csalitos árnyékain,
holterében a szemnek,
körpengés drótot görget a fény,
sakálrajok figyelnek.*

*Mikor ágyúfüst-foszlány felhők között
villan a tömör hadiérem,
a némaság torokra forr
a bekerített vidéken.*

*Mikor moccanatlan lapuló állat
nyíresek tövén éjszakánk –
Sárfalú égbolt, cirill betűk.
Kitépett nyelvek; ég a láng.*

Rippl-Rónai József: Temető (1895 k.)

*Kövek és fák, hamu és csontok –
Virraszt az Idő. Őrzi, amit önkezével lerontott.
A csobogás fagyos némaság, a kúton jégszakáll terped.
Konokabb törvény alig akad megtartani a rendet.
Lék az éj falába ütve – Fényt kap a lakatlan város,
hegyesszögben süt a fűre, az angyalok igazához.
Ki veti latra, egy század hosszabb vagy szárnycsapásnyi élet –
Elapadhat a szorongás, ha szétrebben a történet,
ha az éj falában zárvány őrzi az utolsó szemtanú hangját,
ha kőbe zárt képen mosolyog az egyszervolt fiataltság.*